

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Învierea Domnului - Sfintele Paști

HRISTOS A ÎNVIAT!

Evangelhia Duminicii

Ev. Ioan 1, 1-17

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viața și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a un om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată, Care luminează pe tot omul care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din dorință trupească, nici din dorință bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

Mintea nu pricepe dumnezeiasca taină, cum izvorul vieții înviază, omorând moartea. Pentru aceasta, numai cu inima simțind bucuria Învierii și astfel fiind luminați, cu glas de bucurie duhovnicească grăim către

Tine unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai intrat prin ușile încuiate, intră și în casa sufletelor noastre;

Iisuse, Cel ce ai întâmpinat în cale pe ucenicii Tăi, întâmpină-ne și pe noi, pe calea acestei vieți, și ne mântuiește;

Iisuse, Cel ce ai aprins inimile lor cu cuvintele Tale, aprinde și inima noastră cea rece, spre dorirea de slava Ta;

Iisuse, Cel ce Te-ai cunoscut întru frângerea pâinilor, dă-ne și nouă a Te cunoaște în dumnezeiasca împărtașanie;

Iisuse, Cel ce ai făgăduit pe Duhul Sfânt ucenicilor Tăi, trimite-ne și nouă pe acest Duh mângâietor de la Tatăl;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre!

Din Acatistul Sfintei Învieri a Domnului

ÎNVIEREA LUI HRISTOS – ÎNVIEREA NOASTRĂ. „PRIN RĂNILE LUI NOI TOȚI NE-AM VINDECAT” (Isaia 53, 5.)

† TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

- *Fragment din Scrisoarea pastorală la sărbătoarea Învierii Domnului* -

În această noapte de lumină, mărturisim că Hristos a înviat, biruind moartea și iadul în diferitele lui forme. Ne bucurăm de acest praznic luminos și rostim împreună cu În această noapte de lumină, mărturisim că Hristos a înviat, biruind moartea și iadul în diferitele lui forme. Ne bucurăm de acest praznic luminos și rostim împreună cu Sfantul Ioan Gură de Aur: „Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința?” (Cuvânt de învățătură al celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul

Constantinopolului, în sfânta și luminată zi a slăvitei și mântuitoarei Învierii a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, în Pentecostar, p. 25)

Și totuși, constatăm că, în continuare, moartea este prezentă în lume. Vedem în jurul nostru multă suferință, nedreptăți de tot felul, durere, războaie între frați, deznădejde. Se poate ridica atunci întrebarea: unde sunt bucuria și lucrarea Învierii? Unde este biruința asupra răului și a morții care ne este vestită în această noapte sfântă? Răspunsul ni-l oferă Hristos. El Însuși este răspunsul, pentru că Hristos este răspunsul lui Dumnezeu la drama omenirii. El este dovada iubirii nemărginite a lui Dumnezeu față de noi, oamenii, în suferința noastră. Cu toate că protopărinții noștri l-au părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lor, alegând calea presărată de suferințe și care sfârșește în moarte, totuși, Dumnezeu n-a încetat să-și arate marea Sa iubire față de oameni: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16).

Fiul lui Dumnezeu se face om pentru ca trăind El Însuși toate slăbiciunile și neputințele proprii firii noastre să o ridice pe aceasta din stricăciune și din moarte și să o așeze acolo unde îi era dintru început

locul, în unire și asemănare cu Ziditorul său.

Datorită faptului că El și-a asumat firea noastră, cu toată suferința și bolile din ea, devenind în întregime om, asemenea nouă, am putut fi restaurați în adâncimile firii noastre, fiind împăcați cu Dumnezeu-Tatăl și cu noi înșine. Sfantul Iustin Martirul și Filosoful spunea încă din veacul al doilea că Dumnezeu „S-a făcut pentru noi om și, fiind astfel părtaș suferințelor noastre, ne-a adus și vindecarea” (Apologia a doua în favoarea creștinilor. Către Senatul roman, 13, în Apologeti de limbă greacă, traducere, introducere, note și indici de Pr. prof. T. Bodogae, Pr. prof. Olimp Căciulă, Pr. prof. D. Fecioru, PSB 2, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1980, p. 87). Sau, potrivit cuvintelor Sfantului Grigorie Teologul, Hristos a

vindecat ceea ce a fost asumat de El Însuși (Cf. Lettre 101. Du même, au prêtre Clédonios, première lettre, 32, in Grégoire de Nazianze, Lettres théologiques, introduction, texte critique, traduction et notes par Paul Gallay, SC 208, Paris, 1974, pp. 50-51).

Hristos-Domnul

ne-a mântuit nu printr-un act exterior, ci trăind El Însuși toată suferința și tragedia omenirii. Suferința Sa a fost mai mare decât a tuturor oamenilor, căci El a făcut experiența tuturor urmărilor păcatului de la Adam și până la sfârșitul lumii. În sensibilitatea Sa dumnezeiască și în iubirea Sa adâncă pentru

umanitate, Hristos a făcut experiența întregii nenorociri în care oamenii se adânciseră prin cădere. „Cel subțire duhovnicește, ne spune Sfantul Sofronie Saharov, în apropierea cuiva, vede, cum ar fi, starea sa morală, atunci când foarte mulți nimic nu simt. Și dacă cu oamenii este astfel, atunci cine va putea înțelege pe Hristos, Făcătorul cosmosului? [...] Cel ce a făcut dumnezeiasca armonie a lumii nu putea să nu sufere adânc, întâlnind pretutindenea nesuferita slăbire a frumuseții întâi-zidite de către faptele josnice și nelegiuite ale oamenilor. Toți știm că pe cât de adânc iubim, pe atât de dureros resimțim până și cea mai mică împotrivire. Ce, dar, resimțea El, dragostea cea mai înainte de veci, când cu atâta ură oamenii respingeau mărturia Sa pentru Tatăl ? [...] El, Cel fără de păcat (cf. Ioan 8, 46), a luat asupra-Și păcatele lumii, ca și cum El Însuși ar fi fost pricina întregii tragedii. «Cel ce ne-a iubit până în sfârșit» (cf. Ioan 13, 1) a răbdat prigoana răutății de nestăvilite a celor ce îl omorau.” (Cuviosul Sofronie Athonitul, Vom vedea pe Dumnezeu precum este, traducere din limba rusă de Ierom. Rafail (Noica), ediția a III-a revizuită, Mănăstirea Stavropighie „Sfantul Ioan Botezătorul”, Essex, Marea Britanie, 2023, pp. 270-271)

Hristos cel înviat lucrează prin noi !

La Cina cea de Taină, Mântuitorul s-a adresat ucenicilor zicându-le: "Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați." (Ioan 16, 12). Într-adevăr, era peste putere a înțelege și accepta pentru logica omenească, dacă ne gândim la cele ce aveau să se petreacă la scurtă vreme după ce ucenicii au auzit aceste cuvinte. Practic, au devenit martori ai unei incredibile răsturnări de situație: de la Intrarea triumfală a Domnului în Ierusalim, când poporul L-a primit cu aclamații, ca pe un împărat, strigând „Osana”, în doar câteva zile s-a ajuns la strigătele "Răstignește-L, răstignește-L", rostite de aproximativ aceeași mulțime de oameni.

Dacă până și pe creștinul de astăzi îl tulbură nedreapta condamnare din partea celor care tocmai Îl aclamaseră, darămite pe cei ce au fost de față?! Mai ales că în El își pusese marile speranțe, așa cum va mărturisi unul dintre ucenici, Cleopa: "noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel." (Luca 24, 21). Cleopa a mărturisit aceasta călătorind spre Emaus, alături de Luca și de Iisus Hristos, care Li s-a înfățișat celor doi ca „un străin”, întrucât „ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască.” (Luca 24, 16). „Erau ținuți” de faptul că preocupările lor nu erau tocmai convergente cu planul mântuitor al lui Dumnezeu; ei se gândeau la o izbăvire imediată, pe plan administrativ - politic, ce nu reprezenta înțelesul profund al lucrării mântuitoare pe care Hristos Domnul o împlinea în lumea aceasta, prin jertfa Sa.

Între momentul Învierii din morți a Domnului Hristos și Înălțarea Sa la ceruri a fost o perioadă de mare frământare pentru apostoli, dar și de clarificare, de lămurire asupra realității învierii; în cele 40 de zile, Domnul nostru Iisus Hristos S-a arătat între ei și Le-a oferit nu doar mărturii despre Învierea Sa, ci și tâlcuiri ale Sfințelor Scripturi, îndemnuri și sfaturi concrete. Astfel, Iisus Hristos cel Înviat se face cel dintâi interpret al profețiilor Vechiului Testament în legătură cu El. Spune Luca Evanghelistul că în drumul spre Emaus i-a luminat pe cei doi cu care se făcuse Domnul împreună-călător, încât și-au zis unul către altul: „Oare, nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile?” (Lc 24, 32).

Dar de ce erau necesare toate aceste clarificări? Mântuitorul căuta pe orice cale să-i încredințeze de realitatea Învierii Sale, pentru ca tot ceea ce ei vor înțelege, vor trăi și vor propovădui, să fie în duhul lui Hristos cel Înviat, al Celui Care este Dumnezeu și capabil să biruie moartea! Multe din elementele unor scrieri ale Noului Testament își regăsesc rădăcina în ceea ce Mântuitorul Iisus Hristos a explicat și a

învățat pe ucenicii Săi în perioada acelor 40 zile, când li s-a arătat, când a fost cu ei, adică între momentul Învierii Sale din morți și Înălțarea Sa la ceruri.

Astăzi, pentru noi, are mare greutate mărturia Evangheliilor Canonice, mărturia celor 4 persoane - a evangheliștilor Matei, Marcu, Luca și Ioan, care au văzut pe Hristos Cel Înviat. De aceea, Evanghelia nu este o simplă evocare cronologică, istorică, sentimentală, pentru că este scrisă în duhul Învierii lui Hristos! Totul are în centru Învierea Domnului Hristos. Spre sfârșitul Evangheliei sale, Sfântul Apostol Matei ne arată îndemnul Domnului către ucenicii Săi: "Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh".

Am putea crede în mod eronat că lucrurile, odată cu sărbătoarea Sfințelor Paști s-au încheiat. Iată, am serbat nașterea Domnului Hristos, Botezul, am ascultat împreună evangheliile care vorbesc despre pildele Mântuitorului și despre minunile pe care le-a săvârșit, am parcurs, cu „ochii minții”, pas cu pas, împreună cu Domnul Hristos propovăduirea pe care a făcut-o în fața contemporanilor din „vremea aceea”. Mai mult, Pătimirea Sa, moartea pe cruce, punerea în mormânt au creat un sentiment în noi, compasiune pentru Hristos, în așa fel încât parcă vedem în Înviere un act de dreptate. Dar de fapt, ce s-a întâmplat la Învierea Sa din morți are legătură cu viața noastră, deoarece Domnul Hristos ni se încredințează fiecăruia dintre noi prin Sfințele Taine ale Bisericii, începând de la Taina Botezului, apoi Taina Mirungerii, Taina Sfintei Spovedanii, prin Sfânta Împărtășanie și celelalte. Fiecare creștin este un purtător de Hristos, de aceea noi trebuie să ne comportăm ca niște biruitori, nu ca niște doborâți de necazuri.

Hristos Cel Înviat lucrează prin noi, de aceea prin intermediul evenimentelor ciclice din cadrul anului bisericesc, trebuie să ne responsabilizăm și, în calitate de creștini, să ne însușim o atitudine care să fie în acord cu lucrarea lui Hristos în lume. Așadar, ce trebuie să facem noi în numele lui Hristos Cel Înviat și ca martori ai Învierii Domnului? În Epistola sa sobornicească Sfântul Apostol Iacov spune: „Așa și cu credința: dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta, din faptele mele, credința mea” (Iacov, 2,17).

Trebuie, așadar, să ne punem cât mai des întrebarea "Oare această faptă i-ar place lui Iisus Hristos și este în acord cu voia lui Dumnezeu? ...este aceasta în acord cu ceea ce Dumnezeu așteaptă de la mine?!" În Cartea Facerii regăsim o întrebare retorică "Când faci bine, oare nu-ți este fața senină?" Un om care are experiență dialogului cu Dumnezeu nu mai poate fi așa ușor manipulat de diavol, nu mai poate fi așa ușor adus în stare de mânie. Noi avem permisiunea să ne mâniem doar pe păcat, și pe noi înșine atunci când îl săvârșim, după cum spune Psalmistul: "Mâniati-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă căiți" (Psalm 4,4) .

Pr. Mihai Mărgineanu

(continuare în pagina a patra)

Învierea Domnului - Pogorârea la Iad (icoana praznicală din biserica noastră)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic în Săptămână Luminată

•Duminica Sfintelor Paști, 5 mai

- ora 00.00, Slujba Învierii, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Slujba de sfințire a bucatelor pentru prima masă de Paști (ouă, pască, cozonac, brânză etc.)

-11:00 Vecernia Învierii (a doua Înviere), în cadrul căreia se citește de obicei Evanghelia în mai multe limbi

•Luni, 6 mai, a doua zi de Paști

- 08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

•Marți, 7 mai, a treia zi de Paști

- 08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

Pe parcursul acestor slujbe, astăzi preotul va pregăti și va așeza în Sf. Chivot, pentru păstrare, Sf. Taine pentru bolnavi, adică Sf. Împărtășanie, care va sta în altar pentru tot anul.

•Vineri, 10 mai, Izvorul Tămăduirii

- ora 7.00, Agheazma de Izvorul Tămăduirii
Apoi, vor urma, la cimitirul Sf. Treime, slujbe de pomenire pentru morții din parohia noastră.

Nu se va oficia Sfântul Maslu

•Sâmbătă, 11 mai

- ora 18.00, Vecernia hramului parohiei, cu preoți invitați și pelerini

• **Duminică, 12 mai**, începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, la sărbătoarea Hramului Bisericii noastre, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea preoților invitați și a pelerinilor

(continuare din pagina a treia)

Noi, creștinii, suntem chemați să ne petrecem viața în duhul Învierii, prin citirea din Sfintele Scripturi, prin gânduri pioase, prin recunoștință pentru lucrurile frumoase pe care ni le-a oferit Dumnezeu în viața noastră, prin exercițiul faptelor bune, dar mai ales prin mărturisirea credinței în Înviere, pe care o proclamăm prin salutul cu totul special "Hristos a înviat!" - "Adevărat a înviat!" Acest salut se obișnuiește a se spune de la Sărbătoarea Învierii din morți a Domnului și până la Înălțarea Sa la ceruri, emanând în jurul nostru bucurie și speranță.

Dumnezeu nu ne lasă la greu. Dacă Hristos a înviat din morți înseamnă că ne înviază și pe noi, deci să ne ancorăm viața în Hristos Cel Înviat! Iată de ce este atât de importantă dimensiunea euharistică a vieții creștinului, relația noastră cu Hristos căpătând consistență prin Duhul Sfânt, în duhul trăirii prezenței lui Dumnezeu în noi și în lumea aceasta.

„Voi însă, să ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus” (Luca 24,49) - Să rămânem aproape de credință, de Ierusalimul sufletului nostru, Ierusalimul cel ceresc, în care se petrece, de fapt, întâlnirea tainică a înviaților, pentru că o viață trăită în mod responsabil aici, nu face decât să reînnoade legătura cu împărăția lui Dumnezeu în care vom fi și noi, în calitate de „om înviat”.

Pr. Mihai Mărgineanu

11 - 12 mai 2024 HRAMUL BISERICII NOASTRE

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

***Sâmbătă, 11 mai**, ora 18.00, Vecernia hramului, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini.

***Duminică, 12 mai**, începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, Pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !

Ca și în anii anteriori, această sărbătoare este precedată de pregătiri intense în plan administrativ. Mulțumim tuturor celor care doresc să ne sprijine în buna organizare a Sărbătorii Hramului bisericii și a întregii comunități parohiale .

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA